

gig af de vilkår, der følger dels af forskrifter udfærdiget af ministeren for offentlige arbejder i medfør af § 52, stk. 2, dels af anlægstilladelsen, jfr. § 57. Driftstilladelse kræves ligeledes for andre luftfartsanlæg, der drives af andre end luftfartsvæsenet.

Stk. 2. Ministeren for offentlige arbejder kan fastsætte regler om, at flyvepladser af midlertidig karakter kan drives uden tilladelse efter stk. 1.

Stk. 3. Såfremt der ved driften af en flyveplads eller et andet luftfartsanlæg sker væsentlig tilsidesættelse af bestemmelserne i denne lov eller af vilkårene for driftstilladelsen, eller såfremt det må antages, at indehaveren af tilladelsen ikke er i stand til at opretholde driften på den i tilladelsen foreskrevne måde, kan tilladelsen tilbagekaldes af luftfartsvæsenet midlertidigt eller for stedse, eller tilladelsen kan begrænses og gøres afhængig af ændrede vilkår.“

5. § 59 affattes således:

„§ 59. Flyvepladser, som i medfør af tidligere gældende lovgivning er indrettet og drevet uden tilladelse fra ministeren for offentlige arbejder eller luftfartsvæsenet, kan fortsat benyttes uden driftstilladelse efter § 58. Dog kan ministeren for offentlige arbejder fastsætte regler om, at der til benyttelse af sådanne flyvepladser skal kræves driftstilladelse, såfremt belyvning af pladsen står åben for alle luftfartøjer under ensartede vilkår.

Stk. 2. Ministeren for offentlige arbejder fastsætter nærmere bestemmelser om pligt til anmeldelse og registrering af de i stk. 1 nævnte, tidligere anlagte flyvepladser.

Stk. 3. Såfremt benyttelsen af en flyveplads, der tidligere er anlagt uden tilladelse, jfr. stk. 1, i sikkerhedsmæssig henseende skønnes uforsvarlig, kan ministeren for offentlige arbejder forbyde den fortsatte benyttelse af pladsen til start og landing med luftfartøjer eller fastsætte vilkår for benyttelsen.“

6. *Overskriften over § 60 ændres til: „Teknisk godkendelse“.*

7. I § 92, *stk. 3*, indsættes efter „§ 111“ ordene „og § 111 a“.

8. Efter § 92 indsættes som § 92 a:

„§ 92 a. Dansk lufttrafikforetagende skal i sine billetter eller almindelige befordringsvilkår tillige angive, at det ved befordring af passagerer er ansvarligt inden for den ansvarsgrænse, som er nævnt i § 111 a.

Stk. 2. Tilsidesættes det krav, som er nævnt i stk. 1, kan befordrerer ikke påberåbe sig bestemmelsen om ansvarsbegrænsning i § 111 a.“

9. § 111, *stk. 1, 1. pkt.*, affattes således:

„*Stk. 1.* Medmindre andet følger af § 111 a, er ved befordring af passagerer befordrerens ansvar for hver enkelt begrænset til et beløb af 124.205 kr.“

10. Efter § 111 indsættes som § 111 a:

„§ 111 a. Ved befordring af passagerer, udført af dansk lufttrafikforetagende, er ansvaret for hver enkelt passager begrænset til 375.000 kr. Denne grænse gælder, uanset hvor skaden er indtruffet. Der kan træffes aftale om højere ansvarsgrænser.

Stk. 2. Hvis en befordring kun delvis udføres af dansk lufttrafikforetagende, finder den ansvarsgrænse, som er nævnt i stk. 1, kun anvendelse for den del af befordringen, som er udført af dette foretagende.“

11. I § 112, *stk. 1*, indsættes efter „§ 111“ ordene „eller § 111 a“.

12. I § 113 indsættes efter „§ 111“ ordene „og § 111 a“.

13. I § 119 c, *stk. 1*, indsættes efter „§ 111“ ordene „eller § 111 a“.

14. I § 122, *stk. 2*, indsættes som nyt 2. punktum:

„Ved befordring af passagerer, udført af dansk lufttrafikforetagende, gælder dog § 111 a“.

15. I § 123 indsættes efter „§ 92, stk. 1., „§ 92 a, stk. 1“.

16. I § 126 indsættes som stk. 2:

„*Stk. 2.* Ved befordring af passagerer, udført af dansk lufttrafikforetagende, gælder dog § 111 a“.